

[Johs. Christiansen.]

Sagen er den, at jeg i en Del Tilfælde har mødt den Betragtning, ogsaa hos kyndige Kommunalmedmænd, at Raadighedsbeløbet vist egentlig kunde være en Kende højere. Det er nu fastsat til 5 pCt. af Grundbeløbet, det er det samme, som blev fastsat i 1933, da Socialloven gennemførtes. I det mellem-liggende Tidsrum blev det jo imidlertid forhøjet den ene Gang efter den anden. Selv om nu de to faste Tillæg til Brændsel og Beklædning stort set ækvivalerer Nedsættelsen fra de 15 pCt., man var naaet op til, til de 5 pCt., der nu er fastsat, vil det maaske have sin Nytte at se paa dette Forhold lidt nærmere i et Udvalg.

Endelig vil jeg gerne sige et Par Ord om Rentemodtagernes Skattesvarelse. Forholdene her er, som vi alle sammen ved, ganske overordentlig uensartede i Kommunerne. Vel næsten de allerfleste Landkommuner har det paa den Maade, at de, saa vidt jeg forstaa, skal ligne til Statskassen efter Lovens Regler, men at de er i Stand til at nedsætte den kommunale Skattesvarelse for Rentemodtagerne i det hele taget meget væsentligt, og de gør det ogsaa. I en Række Kommuner, de allerfleste formodentlig, er Kommunkalskatten for disse Medborgere jo meget lille. Der er adskillige Købstadkommuner, hvor Forholdene ligger en lille Smule anderledes, og det er da et Spørgsmaal, om vi ikke nu, hvor vi alligevel skal have Sagen i et Udvalg, ogsaa skulde tale om, hvorvidt det var muligt at finde frem til en mere ensartet Ordning. Det skulde jo være saadan, at man var sikker paa, at den Praksis, der nu administreres til Gunst for Rentemodtagerne, ikke blev forringet. Jeg forstaa, at nogle Kommunalmedmænd er lidt usikre med Hensyn til, om den meget lave Skattesvarelse kan holde, efter at Taksterne er blevet væsentligt forhøjede ved Lovens Revision, men vi vil i hvert Fald paa vor Side være interesseret i en Ordning, hvorefter man kunde bibeholde, at Skatten nedsættes til noget uvæsentligt for de paagældende, men at man paa den anden Side fastsatte saadanne Regler, at den paagældendes egentlige Renteindtægt i intet Tilfælde beskattedes ud over Halvdelen af Rentebeløbet; at den paagældendes Egenindtægt derimod maa beskattes efter de almindelige Regler, maa formentlig være givet.

I denne Forbindelse kunde jeg have Lyst til at spørge kyndige ærede Medlemmer, om der ikke allerede paa et tidligere Tidspunkt havde været Mulighed for i visse Kommuner, ogsaa visse socialdemokratisk

styrede Kommuner, at være kommet Rente-modtagerne til Hjælp derved, at man nedsatte deres Kommuneskat til det helt uvæsentlige, som en lang Række Kommuner er inde paa. Der vilde i hvert Fald i saa Henseende kunne være givet Rentemodtagerne en Haandsrækning, som vi ikke havde behøvet at beskæftige os med her paa Rigsdagen.

Med disse Bemærkninger skal jeg udtale, at vort Parti ikke vil kunne medvirke til et nyt Eengangstillægs Vedtagelse, men at vi gerne vil se paa forskellige Forhold i et Udvalg, ogsaa de Forhold, jeg havde Lejlighed til at pege paa i Gaar foruden de Forhold, jeg har fremdraget her, og derfor anbefaler jeg endnu en Gang, at disse to Sager henvises til Behandling i det samme Udvalg.

Søren Olesen: Som jeg udtalte i Gaar, har jeg ikke megen Sympati for de politiske Motiver, som jeg antager ligger bagved dette Forslag, men vi vil fra vor Side ikke absolut modsætte os et Tillæg til visse Rentemodtagere. Jeg tror dog, at det havde været heldigt, om den ærede Ordfører for Forslagsstillerne ikke havde jongleret slet saa meget med Tallene for derved at give det Udseende af, at Loven, der blev vedtaget i Sommer, betød en Føringelse af Renten, for det er da en Kendsgerning, at den samlede Udgift er steget med mange Millioner Kroner. Hvis den ærede Ordførers Tal skulde være rigtige, saa maa der altsaa være en Del Rentemodtagere, som har faaet en meget betydelig Forhøjelse, og for deres Vedkommende kan der saa ikke være noget Grundlag for et Tillæg. Vi vil fra vor Side afvente den Udvalgsbehandling, som nok kommer i Stand, saavel af dette Forslag som af det socialdemokratiske Forslag, som vi behandlede i Gaar, og kan der derved blive Tale om et Tillæg til enkelte Grupper af Rentemodtagere, skal vi ikke stille os helt afvisende heroverfor, men et generelt Tillæg til alle Rentemodtagere mener vi ikke, vi kan tiltræde.

Arbejds- og Socialministeren (Søren P. Larsen): Jeg finder i og for sig ikke Anledning til at gaa ind i nogen lang Forhandling, saa meget mindre som der fra forskellig Side er givet Udtryk for, at alle herhenhørende Spørgsmaal rettelig bør drøftes i et Udvalg. Deri er jeg enig. Ligesom i Gaar kan jeg ogsaa i Dag sige, at de Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen fremførte, gaaende ud paa, at der kunde være Ting at efterse, naar man har gennem-